

Arrest

nr. 351 169 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U bent Eritrese, Tigrinya en orthodox-christelijk. U werd geboren op [...] 1994 te Kushet en woonde altijd daar tot uw vertrek uit Eritrea 15/04/2021. Nadat u de twaalfde graad volbracht in Sawa werd u gestationeerd in kamp Etero in Asmara. U trouwde met K.W.T. maar die liet u in steek. U kreeg een zoon B. met A.T., maar jullie gingen na de geboorte uit elkaar. Omdat het combineren van uw militaire service met het zorgen voor B. niet goed samenging, vroeg u meermaals om gedemobiliseerd te worden. Omdat uw overste hierop niet wilden ingaan, besloot u het land te verlaten.

Op 15 april 2021 vertrok u met B. met de bus naar Senafe waar u met behulp van een smokkelaar via de wildernis van Serha de grens met Ethiopië te voet overstak naar Zalambessa. Van daar werd een vervoer georganiseerd door de smokkelaars naar Addis Abeba. U verbleef twee maand bij een vriendin in Addis Abeba en nam daarna haar huis over tot uw vertrek uit Ethiopië in maart 2022. U reisde met een vals Ethiopisch paspoort per vliegtuig naar Uganda waar u twee jaar en zes maanden woonde. Uw man K.W.T.,

die in Soedan woonde ondertussen, wilde terug met u herenigen wat jullie vierden in Kampala. In Uganda voelde u zich niet veilig en daarom regelde u een vals paspoort en reisde naar Turkije. U verbleef een week in Istanbul en maakte daarna de oversteek naar Griekenland. Jullie kwamen aan op het eiland Samos op 09/09/2024 en vroeg er op 29/09/2024 internationale bescherming aan. U werd samen met B. op 07/11/2024 erkend als vluchteling in Griekenland.

Twee dagen na uw erkenning werden jullie overgebracht naar een opvangcentrum in Pygros waar jullie twee maanden verbleven tot u vertrok naar Athene. In Athene verbleef u een week in een hotel en hierna één of twee weken op straat. U regelde uw verblijfstitel en Grieks reisdocument. Begin februari vertrok u naar Nederland waar u drie weken bij familie verbleef. U vroeg er geen asiel aan. U reisde naar België waar u aankwam op 22/02/2025 en asiel aanvraag op 25/02/2025. In het asielcentrum Ariana in Brussel raakte u uw Griekse verblijfstitel en uw Griekse documenten kwijt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een doopcertificaat van B. (kopie), een vaccinatiebewijs van B. (kopie), uw residentiekaart (kopie), identiteitskaart van uw vader (kopie), identiteitskaart van uw moeder (kopie) en een VGV-attest (origineel), 5 foto's (kopie), een geboortecertificaat van B. uitgereikt op 11/12/2025 en een tweede kopie van het doopcertificaat van B. (voor- en achterkant).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij aanvang van het gehoor verklaarde u dat u weinig vertrouwen heeft en daarom mensen niet aankijkt (NPO, p. 2) en dat u door een zenuwprobleem tijd nodig had om te antwoorden (NPO, p. 2). Er werd u aangegeven dat u uw tijd mocht nemen en indien zich problemen zouden voordoen dat u dat meteen mocht zeggen. Er werd u ook een extra pauze aangeboden, die u kon vragen indien dit nodig was (NPO p. 1). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Cedoca, Analyse derde landen en Verklaring DVZ, vraag 27), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan

gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar

op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Administratieve situatie

Uit uw verklaringen blijkt dat u beschikt over een verblijfstitel (ADET) die geldig is tot 06/11/2027 en Grieks reisdocument dat geldig is tot 12/12/2029 (Cedoca, Analyse derde landen en Verklaring DVZ, vraag 27). U verklaart niet over een AMKA noch over een AFM te beschikken (Bijkomende vragen M status Griekenland, punt 2 en NPO, p. 6). U verklaarde dat u uw ADET en Grieks reisdocument en die van B. (NPO, p. 21) verloor in Brussel samen met uw tas (NPO, p. 4) U vroeg nog geen hernieuwing van deze documenten aan bij de Griekse overheid (NPO, p. 4).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren

van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).**

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de

Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. U beschikte niet over een AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegran.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. U beschikte niet over een AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een **arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren**, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare> ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.** Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Problemen in Griekenland

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hulp zocht van een overheidsinstelling of organisatie om uw leven in Griekenland duurzaam uit te bouwen (NPO, p. 20 en p. 21 en p. 22). Evenmin deed u pogingen om uw administratief in orde te stellen.

Uit uw administratief dossier en uw verklaringen blijkt eerst en vooral dat u slechts drie maand in Griekenland bent verbleven nadat u was erkend (NPO, p. 18 en Landinfo 1, Analyse derde landen) en dat u 20 dagen na het ontvangen van uw verblijfsdocumenten bent vertrokken naar België (NPO, p. 19). Hieruit blijkt geen oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen. Dat blijkt ook uit uw verklaringen waarin u stelt dat u reeds in Uganda het plan had om naar België te komen omdat u er goede dingen had over vernomen (NPO, p. 19).

Wat de tewerkstelling betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u nooit heeft gewerkt in Griekenland. U vroeg aan mensen om u aan een job te helpen, maar u ging niet langs bij overheidsdienst om u aan werk te helpen. Evenmin vroeg u een AMKA aan (NPO, p. 21), ook al was op de hoogte van hoe u deze kon verkrijgen (NPO, p. 21). Dat u geen moeite deed om uw administratie in Griekenland op orde te brengen, ook al wist u hoe u dit moest aanpakken, is niet ernstig te noemen. Hiermee maakt u niet aannemelijk dat het voor u bij terugkeer naar Griekenland onoverkomelijk zal zijn om werk te vinden.

Wat betreft de huisvesting in Griekenland verklaarde u dat u dat u na uw erkenning twee maand terecht kon in Pygros in een opvangcentrum maar u deze accommodatie verliet om naar Athene te gaan om uw documenten in ontvangst te nemen (NPO, p. 18). In Athene verbleef u in een gedeelde accommodatie tot uw geld op was (NPO, p. 20). Daarna verklaarde u dat u tot vertrek op straat leefde met B. (NPO, p. 20). Er kan

getwijfeld worden aan uw verklaring dat u midden de winter met uw zoon op straat zou zijn verbleven, wetende dat u tijdens uw reis telkens kon rekenen op uw netwerk, dat u ook voorzag in fondsen om naar België te reizen en omdat u verklaarde dat u kennissen had in Athene (NPO, p. 20). Het lijkt weinig aannemelijk dat u in dergelijke omstandigheden en met een ondersteunend netwerk toch op straat zou belanden met een jong kind. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet naar een duurzame huisvesting zocht in Griekenland omdat u depri was (NPO, p. 22). Hiermee maakt u niet aannemelijk dat het voor bij terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zal zijn huisvesting te vinden.

Wat betreft de medische verzorging in Griekenland dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u na uw erkenning tijdens uw verblijf in Pyrgos kon rekenen op medische verzorging (NPO, p. 21), in Athene ging u zelf niet naar de dokter of het ziekenhuis (NPO, p. 21). U verklaarde dat u hoofdpijnen en zenuwpijnen heeft, waar u reeds last van had in Eritrea. U legde echter omtrent deze problemen geen attesten neer (NPO, p. 3), bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u hier in België reeds een dokter zag en dat u oké bent. U krijgt momenteel ook geen medicatie (NPO, p. 4). Wat betreft uw vrees dat B. zou ziek worden (NPO, p. 22), dient erop gewezen dat er momenteel geen element is dat erop wijst dat B. bij terugkeer naar Griekenland ziek zou worden of daar niet op medische verzorging zou kunnen rekenen.

Wat betreft uw zoon B., dient het volgende te worden opgemerkt. De commissaris-generaal duidt dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door gezinnen met minderjarige kinderen niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, *quod non in casu* (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf). De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen ((zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: <https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>). In uw geval blijkt immers uit uw verklaringen dat u geen stappen hebt ondernomen in Griekenland om een duurzame huisvesting te vinden (NPO, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u na uw erkenning werd opgevangen in Pyrgos en dat u zelf de keuze maakte om naar Athene te reizen om uw documenten op te halen waarna u Griekenland verliet (NPO, p. 18), zoals hierboven reeds toegelicht. Bovendien zette u geen stappen om uw administratieve toestand in Griekenland op orde te brengen, ook al had u informatie over hoe u dit kon doen (NPO, p. 20). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u bij mensen vroeg om B. in te schrijven in een crèche in Athene (NPO, p. 20) maar u kon geen enkel concreet voorbeeld geven en legt geen bewijzen hiervan neer wat uw verklaring een loutere bewering maakt. B. was op het moment van uw verblijf in Griekenland al vier jaar, wat betekent dat hij wettelijk verplicht was om naar school te gaan (zie Landinfo 1, Analyse Derde Landen, Obligations of beneficiaries of international protection, laatste punt) en dus kon ingeschreven worden op school. Had u werkelijk stappen ondernomen en u zich hieromtrent geïnformeerd, dan zou u hier op zijn minst meer kunnen over vertellen, te meer omdat u toegang had in Pyrgos tot een advocate die er was voor de kinderen (NPO, p. 18).

Aansluitend dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen een voldoende mate van zelfredzaamheid blijkt. Zo was u in staat om op zelfstandige wijze uw reis van Eritrea naar Griekenland, van Griekenland naar Nederland en van Nederland naar België te organiseren (NPO, p. 19), u nam zelfstandig het vliegtuig naar Nederland met B. en reisde vervolgens zelfstandig naar België waar u uw weg vond naar de Belgische asielinstanties om asiel aan te vragen. Deze vaststellingen getuigen van een zekere keuzevrijheid en zelfredzaamheid. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u voldoende zelfredzaam bent om een periode te overbruggen zonder AMKA, waarin u zich administratief in orde kan stellen om zo uw leven uit te bouwen in Griekenland. U kon gedurende uw reisweg ook rekenen op uw familie die uw uitreis uit Eritrea betaalden (NPO, p. 14) en uw oom in Israël (NPO, p. 13), die tot twee keer toe een vliegticket en een vals paspoort voor u voorzag (NPO p. 12). In Griekenland kon u rekenen op andere Eritreeërs (NPO, p. 19) en uit uw verklaringen blijkt dat u familie heeft in Nederland waar u voor uw komst naar België drie weken verbleef (Verklaring DVZ, vraag 33). In Griekenland kon u zelf de bus naar Athene regelen, vond u een advocaat om u bij te staan en begaf u zich zelf naar het kantoor om uw documenten af te halen (NPO, p. 18, 20). Tijdens uw verblijf in Athene, verklaart u, was u met Eritrese kennissen daar (NPO, p. 20) die u de nodige informatie gaven over onder andere de aanvraag van een AMKA. Met deze mensen bent u nog steeds in contact (NPO, p. 21). Aldus blijkt dat u kan terugvallen op een (financieel) netwerk bij terugkeer en zelf in staat bent de nodige stappen te zetten.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die

het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou brengen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Wat betreft uw eventuele kwetsbaarheid omtrent uw zenuwprobleem, werd hierboven reeds aangestipt dat u hieromtrent geen enkel document neerlegt, en dat momenteel geen elementen aanwezig zijn die een impact zouden hebben op uw zelfredzaamheid in Griekenland. Zowel dokters in België als in Griekenland zouden hebben gezegd dat u oké bent (NPO, p. 3, 4). Dat hun conclusies niet zouden kloppen, zijn louter blote beweringen van uw kant. Verder legt een document dat uw besnijdenis documenteert. Dit document is louter een medische vaststelling dat u bent besneden en bevat verder geen elementen of medische attestatie die wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid bij terugkeer naar Griekenland.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft de documenten die u neerlegt: een doopcertificaat van B. (kopie), een geboortecertificaat van B. (kopie), een vaccinatiebewijs van B. (kopie), residentiekaart verzoekster (kopie), identiteitskaart vader verzoekster (kopie), identiteitskaart moeder verzoekster (kopie) dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter identiteitsgegevens bevatten en een indicatie kunnen zijn van uw Eritrese afkomst, die momenteel in deze beslissing niet ter discussie staan. Wat betreft de foto's die u neerlegt omtrent uw huwelijk, de geboorte en doopsel van B. die u na het gehoor nastuurde dient te worden opgemerkt dat deze slechts een relatieve bewijswaarde hebben, aangezien niet objectief kan vastgesteld worden wie er op de foto's staat of wat er exact gebeurd is, en aangezien trucage met beeldmateriaal niet kan uitgesloten worden. Daarenboven betreffen ook deze foto's enkel uw situatie in Eritrea, die geen betrekking hebben op uw situatie in Griekenland. Verder legt u een bewijs neer dat u bent besneden. Hierboven werd reeds besproken dat ook dit document geen elementen bevat die uw asielmotieven ten aanzien van Griekenland kunnen staven.

Wat betreft de opmerkingen die u na het gehoor via uw advocaat nastuurde, dient het volgende te worden opgemerkt. Uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Eritrea, waarbij tijdens het gehoor werd opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde ten aanzien van de Griekse en Belgische asielinstanties (NPO, pp. 16-17) wat u verklaarde door te zeggen dat u loog tegen de Griekse autoriteiten en waarover u via uw advocaat opmerkt dat u van de boot kwam en in een toestand van stress een verkeerde verklaring aflegde, dient te worden opgemerkt dat dit element geen betrekking heeft op uw asielmotieven ten aanzien van Griekenland en als dusdanig niet is opgenomen in de bovenstaande beoordeling. Hetzelfde geldt voor uw opmerking omtrent de geboorteplaats van B., waarvan u in de e-mail herhaalt dat hij in Eritrea is geboren en wat u wil staven met foto's, iets wat evenmin aan bod komt in huidige beslissing en ook geen invloed heeft op bovenstaande vaststellingen omtrent uw asielmotieven ten aanzien van Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een "eerste" en enig middel beroept verzoekster zich op de navolgende schendingen:

"Schending art. 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet

Schending artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet

Schending materiële motiveringsplicht

Schending zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekster vat het middel aan met een theoretische toelichting inzake artikel 57/6, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat ze misschien niet aantoont dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, maar wel dat zij bij terugkeer een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt.

Verzoekster wijst erop dat zij zeer uitvoerig en coherent heeft verteld over de moeilijkheden die zij in Griekenland ondervond, evenals over haar gegronde vrees voor de toekomst. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over haar administratieve situatie en de documenten die zij in Griekenland kreeg, maar nadien is kwijtgeraakt. Volgens verzoekster blijkt uit haar verklaringen dat zij deze documenten verloor en dat zij geen kennis had van de procedures om een vervanging aan te vragen. Uit haar verklaringen blijkt evenmin dat zij begeleiding kreeg om deze stappen te zetten. Volgens verzoekster zijn er geen verklaringen waaruit blijkt dat zij ooit effectief toegang kreeg tot de fiscale administratie of begeleiding kreeg om een AFM te activeren. Zij wijst erop dat blijkt uit het persoonlijk onderhoud dat zij ook niet beschikte over een AMKA-nummer en dat zij niet wist wat dit nummer inhield.

Voorts wijst verzoekster op haar uitgebreide verklaringen over de problemen die zij in Griekenland heeft ondervonden op het vlak van werk, huisvesting, etc. Zij citeert haar reeds afgelegde verklaringen dienaangaande. Waar in de motivering wordt gesteld dat zij "geen oprechte intentie" zou hebben gehad om zich in Griekenland te integreren, blijkt volgens verzoekster uit de notities dat zij inderdaad verklaarde dat haar plan België was, maar dat dit tegelijk samenhangt met wat zij zelf als uitzichtloosheid beschreef in de landen waar zij verbleef. Met betrekking tot tewerkstelling en administratie blijkt uit de notities vooral een combinatie van (i) beperkte kennis over essentiële administratieve instrumenten en (ii) het ontbreken van effectieve begeleiding. Zij verwijst naar haar verklaringen dienaangaande.

Ten slotte benadrukt verzoekster dat uit het persoonlijk onderhoud ook blijkt dat zij zelf haar kwetsbaarheid en mentale toestand aanhaalt, nog vóór het eigenlijke deel over de redenen om niet naar Griekenland terug te keren. Ze stelt verder dat zij in Griekenland en nadien alleen instond voor de zorg van haar jonge zoon B., zonder partner bij haar, en verwijst naar haar verklaringen dienaangaande. Deze verklaringen tonen volgens verzoekster aan dat zij haar situatie in Griekenland beleefde als die van een alleenstaande moeder met een jong kind, zonder partner ter plaatse en zonder stabiele ondersteuning.

Verzoekster betoogt dat verweerder eraan voorbijgaat in welke omstandigheden vluchtelingen zich aldaar bevinden en ten onrechte de moeilijkheden minimaliseert die erkende vluchtelingen ondervinden inzake tewerkstelling, huisvesting e.d. in Griekenland. Uit tal van rapporten blijkt volgens verzoekster dat het structureel gebrek aan taalcursussen en begeleiding voor statushouders een wijdverspreid probleem vormt in Griekenland. Volgens verzoekster negeert verweerder duidelijk de structurele realiteit in Griekenland en is duidelijk dat voor haar geen reëel perspectief op duurzame integratie in Griekenland bestond. Gelet op de huidige situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland, meent verzoekster dat zij bij een terugkeer enorme obstakels zal ondervinden bij het huren van een woning.

Verzoekster betoogt dat zij zich in Griekenland niet kan beroepen op de Griekse autoriteiten, die (erkende) vluchtelingen aan hun lot overlaten. Zij verwijst naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State.

Daarnaast wijst ze erop dat teruggekeerde statushouders die niet meer in het bezit zijn van hun verblijfsvergunning soms maanden moeten wachten tot er opnieuw een verblijfsvergunning wordt afgegeven. Ze verwijst naar landeninformatie en geeft een theoretische uiteenzetting inzake de situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. Verzoekster benadrukt dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet effectief is en dat geen toepassing kan worden gemaakt van het interstatelijk vertrouwensbeginsel.

Verder verwijst verzoekster naar rechtspraak van het EHRM. Ze zet uiteen dat internationale bescherming ook wordt gekenmerkt door het toekennen van bepaalde socio-economische rechten, met name gezondheidszorg, integratievoorzieningen, huisvesting en sociale voorzieningen. Ze verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud inzake de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland.

Volgens verzoekster is duidelijk dat Griekenland zijn verplichtingen zoals voorzien in Kwalificatierichtlijn niet nakomt. Door het gebrekkig optreden van Griekenland was en zal het voor verzoekster onmogelijk zijn om haar rechten te laten gelden en te voorzien in haar elementaire levensbehoeften. Het feit dat een terugkeer naar Griekenland een schending van artikel 3 EVRM zou betekenen, heeft tot gevolg dat zij zich nog onmogelijk kunnen beroepen op de (gebrekkige) bescherming die hen werd toegekend in Griekenland. De motieven van de bestreden beslissing zijn volgens verzoekster niet deugdelijk en schenden aldus tevens het beginsel van de materiële motiveringverplichting, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel door het gebrek aan een omstandig en objectief onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3. Bij aanvullende nota van 22 april 2026 brengt verweerder middels URL (landen)informatie inzake Griekenland bij.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekster internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar zoon B. de vluchtelingenstatus verkregen in Griekenland op 7 november 2024. Verzoekster werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 6 november 2027 en het Grieks reispaspoort geldig is 12 december 2029 (administratief dossier, blauwe map, antwoord Griekenland van 6 november 2025). Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar zoon B. eveneens in het bezit was van een ADET en een Grieks reisdocument, maar dat ze deze documenten samen met haar eigen Griekse verblijfsdocumenten en haar tas verloor in Brussel (NPO, p. 4, p. 21).

Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij en B. actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar en haar zoon verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekster en haar zoon B. geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoeksters beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoekster, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in

andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekster betoogt in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoekster als statushouder in die andere lidstaat, haar zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de (voormalige) richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoekster en haar kind, aan haar individueel profiel en haar vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in haar eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekster toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die haar reeds internationale bescherming heeft verleend, haar zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in het verzoekschrift toont verzoekster niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoeksters concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

9. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoekster kan worden afgeleid.

Waar verzoekster doorheen het verzoekschrift summier verwijst naar haar kwetsbaarheid en mentale toestand blijkt dat zij geen attesten bijbrengt teneinde haar vermeende psychologische toestand en eventuele kwetsbaarheid te staven. Verzoekster toont derhalve geen bijzondere kwetsbaarheid aan.

10. Verzoekster, een volwassen vrouw van 32 jaar, maakt verder niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“Wat betreft uw eventuele kwetsbaarheid omtrent uw zenuwprobleem, werd hierboven reeds aangestipt dat u hieromtrent geen enkel document neerlegt, en dat momenteel geen elementen aanwezig zijn die een impact zouden hebben op uw zelfredzaamheid in Griekenland. Zowel dokters in België als in Griekenland zouden hebben gezegd dat u oké bent (NPO, p. 3, 4). Dat hun conclusies niet zouden kloppen, zijn louter blote beweringen van uw kant. Verder legt een document dat uw besnijdenis documenteert. Dit document is louter een medische vaststelling dat u bent besneden en bevat verder geen elementen of medische attestatie die wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid bij terugkeer naar Griekenland.”

Verzoekster brengt geen argumenten aan in het verzoekschrift waarmee zij de voormelde motivering in een ander daglicht weet te plaatsen.

Uit haar verklaringen kan niet blijken dat zij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Verzoekster brengt geen enkel attest bij ter adstructie van haar voorgehouden psychologische problemen.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekster worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met haar grondrechten.

Aldus brengt verzoekster wat haar persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

11. De Raad benadrukt verder dat verzoekster nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen haar toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoeksters Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstrekken zodat haar betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Wat betreft verzoeksters bewering dat zij haar ADET en Grieks reisdocument, alsook de documenten van haar zoon B., verloor in Brussel samen met haar tas (NPO, p. 4, p. 21), wijst verweerder er in de bestreden beslissing op dat het hoe dan ook mogelijk is een vervangkaart te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft hij ook de te volgen procedure mee:

*“Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te***

verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegrean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf)." Verzoekster brengt geen elementen bij die hier anders over doen oordelen.

Verder blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en haar gedrukte verblijfsvergunning is kwijtgeraakt, te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zelfs indien verzoekster dus niet langer in het bezit zou zijn van haar gedrukte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien haar blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Er blijkt uit de landeninformatie aldus niet dat er zich bijzondere of onoverkomelijke problemen stellen om een duplicaat van een geldige ADET te bekomen.

Verzoekster herneemt in het verzoekschrift verder dat zij geen AMKA of AFM had.

In verband met het AFM bemerkt de Raad dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker van internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19-20). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoeksters verblijfsvergunning geldig is tot 6 november 2027, is haar AFM dus ook geldig tot die datum.

In zoverre verzoekster bij terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog dient te voltooien, wijst de Raad erop dat de beschikbare landeninformatie alleszins niet wijst op bijzondere problemen die verzoekster zou verhinderen deze procedure af te ronden. Verzoekster toont niet aan dat zij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen. Zij maakt niet aannemelijk dat zij, in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en dat zij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van een AMKA, zoals bijvoorbeeld door het neerleggen van een werkbelofte. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoekster geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie en die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts dat verzoekster in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen en activeren van haar AMKA, wanneer zij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 49-50). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR, Information Guide for Beneficiaries of International Protection, november 2023, p. 42-43, zoals vermeld in voetnoot 306 van het Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 50).

Verzoekster toont – rekening houdend met het geheel van voorgaande – niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij (of haar zoon) nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hetgeen op heden geenszins het geval lijkt te zijn, zij hiervan verstoken zal blijven

en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoekster geen blijk heeft gegeven van een bijzondere mentale of fysieke kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen in haar hoofde of in hoofde van haar zoon.

12. Verzoekster beroept zich in haar verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Zij herneemt haar verklaringen aangaande haar ervaringen in Griekenland op het vlak van werk, huisvesting en dergelijke, wijst op de situatie van haar zoon B. en verwijst naar algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens haar een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoekster bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoeksters verklaringen omtrent haar moeilijkheden en die van haar zoon in Griekenland als begunstigden van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hulp zocht van een overheidsinstelling of organisatie om uw leven in Griekenland duurzaam uit te bouwen (NPO, p. 20 en p. 21 en p. 22). Evenmin deed u pogingen om uw administratief in orde te stellen.

Uit uw administratief dossier en uw verklaringen blijkt eerst en vooral dat u slechts drie maand in Griekenland bent verbleven nadat u was erkend (NPO, p. 18 en Landinfo 1, Analyse derde landen) en dat u 20 dagen na het ontvangen van uw verblijfsdocumenten bent vertrokken naar België (NPO, p. 19). Hieruit blijkt geen oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen. Dat blijkt ook uit uw verklaringen waarin u stelt dat u reeds in Uganda het plan had om naar België te komen omdat u er goede dingen had over vernomen (NPO, p. 19).

Wat de tewerkstelling betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u nooit heeft gewerkt in Griekenland. U vroeg aan mensen om u aan een job te helpen, maar u ging niet langs bij overheidsdienst om u aan werk te helpen. Evenmin vroeg u een AMKA aan (NPO, p. 21), ook al was op de hoogte van hoe u deze kon verkrijgen (NPO, p. 21). Dat u geen moeite deed om uw administratie in Griekenland op orde te brengen, ook al wist u hoe u dit moest aanpakken, is niet ernstig te noemen. Hiermee maakt u niet aannemelijk dat het voor u bij terugkeer naar Griekenland onoverkomelijk zal zijn om werk te vinden.

Wat betreft de huisvesting in Griekenland verklaarde u dat u na uw erkenning twee maand terecht kon in Pyrgos in een opvangcentrum maar u deze accommodatie verliet om naar Athene te gaan om uw documenten in ontvangst te nemen (NPO, p. 18). In Athene verbleef u in een gedeelde accommodatie tot uw geld op was (NPO, p. 20). Daarna verklaarde u dat u tot vertrek op straat leefde met B. (NPO, p. 20). Er kan getwijfeld worden aan uw verklaring dat u midden de winter met uw zoon op straat zou zijn verbleven, wetende dat u tijdens uw reis telkens kon rekenen op uw netwerk, dat u ook voorzag in fondsen om naar België te reizen en omdat u verklaarde dat u kennissen had in Athene (NPO, p. 20). Het lijkt weinig aannemelijk dat u in dergelijke omstandigheden en met een ondersteunend netwerk toch op straat zou belanden met een jong kind. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet naar een duurzame huisvesting zocht in Griekenland omdat u depri was (NPO, p. 22). Hiermee maakt u niet aannemelijk dat het voor u bij terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zal zijn huisvesting te vinden.

Wat betreft de medische verzorging in Griekenland dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u na uw erkenning tijdens uw verblijf in Pyrgos kon rekenen op medische verzorging (NPO, p. 21), in Athene ging u zelf niet naar de dokter of het ziekenhuis (NPO, p. 21). U verklaarde dat u hoofdpijnen en zenuwpijnen heeft, waar u reeds last van had in Eritrea. U legde echter omtrent deze problemen geen attesten neer (NPO, p. 3), bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u hier in België reeds een dokter zag en dat u oké bent. U krijgt momenteel ook geen medicatie (NPO, p. 4). Wat betreft uw vrees dat B. zou ziek worden (NPO, p. 22), dient erop gewezen dat er momenteel geen element is dat erop wijst dat B. bij terugkeer naar Griekenland ziek zou worden of daar niet op medische verzorging zou kunnen rekenen.

Wat betreft uw zoon B., dient het volgende te worden opgemerkt. De commissaris-generaal duidt dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door gezinnen met minderjarige kinderen niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025,

beschikbaar

op:

https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen (zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op:

<https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan

dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info:

<https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en

<https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>). In uw geval blijkt immers uit uw verklaringen dat u geen stappen hebt ondernomen in Griekenland om een duurzame huisvesting te vinden (NPO, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u na uw erkenning werd opgevangen in Pygros en dat u zelf de keuze maakte om naar Athene te reizen om uw documenten op te halen waarna u Griekenland verliet (NPO, p. 18), zoals hierboven reeds toegelicht. Bovendien zette u geen stappen om uw administratieve toestand in Griekenland op orde te brengen, ook al had u informatie over hoe u dit kon doen (NPO, p. 20). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u bij mensen vroeg om B. in te schrijven in een crèche in Athene (NPO, p. 20) maar u kon geen enkel concreet voorbeeld geven en legt geen bewijzen hiervan neer wat uw verklaring een loutere bewering maakt. B. was op het moment van uw verblijf in Griekenland al vier jaar, wat betekent dat hij wettelijk verplicht was om naar school te gaan (zie Landinfo 1, Analyse Derde Landen, Obligations of beneficiaries of international protection, laatste punt) en dus kon ingeschreven worden op school. Had u werkelijk stappen ondernomen en u zich hieromtrent geïnformeerd, dan zou u hier op zijn minst meer kunnen over vertellen, te meer omdat u toegang had in Pygros tot een advocate die er was voor de kinderen (NPO, p. 18).

Aansluitend dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen een voldoende mate van zelfredzaamheid blijkt. Zo was u in staat om op zelfstandige wijze uw reis van Eritrea naar Griekenland, van Griekenland naar Nederland en van Nederland naar België te organiseren (NPO, p. 19), u nam zelfstandig het vliegtuig naar Nederland met B. en reisde vervolgens zelfstandig naar België waar u uw weg vond naar de Belgische asielinstanties om asiel aan te vragen. Deze vaststellingen getuigen van een zekere keuzevrijheid en zelfredzaamheid. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u voldoende zelfredzaam bent om een periode te overbruggen zonder AMKA, waarin u zich administratief in orde kan stellen om zo uw leven uit te bouwen in Griekenland. U kon gedurende uw reisweg ook rekenen op uw familie die uw uitreis uit Eritrea betaalden (NPO, p. 14) en uw oom in Israël (NPO, p. 13), die tot twee keer toe een vliegticket en een vals paspoort voor u voorzag (NPO p. 12). In Griekenland kon u rekenen op andere Eritreeërs (NPO, p. 19) en uit uw verklaringen blijkt dat u familie heeft in Nederland waar u voor uw komst naar België drie weken verbleef (Verklaring DVZ, vraag 33). In Griekenland kon u zelf de bus naar Athene regelen, vond u een advocaat om u bij te staan en begaf u zich zelf naar het kantoor om uw documenten af te halen (NPO, p. 18, 20). Tijdens uw verblijf in Athene, verklaart u, was u met Eritrese kennissen daar (NPO, p. 20) die u de nodige informatie gaven over onder andere de aanvraag van een AMKA. Met deze mensen bent u nog steeds in contact (NPO, p. 21). Aldus blijkt dat u kan terugvallen op een (financieel) netwerk bij terugkeer en zelf in staat bent de nodige stappen te zetten.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonst. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg **is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"** en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou

brengen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak)."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoekster in het verzoekschrift omstandig verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen. Verzoekster komt voor het overige niet verder dan het hernemen van haar reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen aangaande haar ervaringen en die van haar zoon in Griekenland en het tegenspreken van de appreciatie van verweerder, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer betreft.

De begunstigde van internationale bescherming dient de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekster verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoeksters verklaringen en gedragingen.

Verzoeksters zelfredzaamheid, gepaard met haar korte verblijf van ongeveer drie maanden na de erkenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland en haar verklaring dat zij reeds van in Oeganda de intentie had om naar België te komen, noopt tot de conclusie dat verzoekster geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikte zij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten, middelen en steun.

Nu verzoekster beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van haar vluchtelingenstatus, kan zij bezwaarlijk stellen dat zij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoekster toont met haar algemeen betoog in het verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat zij haar rechten en die van haar zoon in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoekster onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt zij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat haar rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoekster over voldoende zelfredzaamheid, middelen en een netwerk beschikt opdat zij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en haar status in Griekenland haar bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoekster, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. Verzoekster maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die zij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat zij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt haar in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont.

13. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoekster, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in haar geval aan te tonen dat haar levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoekster toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Zij toont niet aan dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden

beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoekster en haar zoon reeds een internationale beschermingsstatus werden toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoekster en haar zoon nood hebben aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoekster (alook haar zoon) een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoekster (en haar zoon) toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekster is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat zij en haar zoon zich niet langer kunnen beroepen op de internationale bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekster (en haar zoon) in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS